

SZENT JÓZSEF, A KÁRMEL VÉDŐSZENTJE

Az O.Carm. és az O.C.D. Általános Elöljárójának levele a kármelita családhoz
abból az alkalomból, hogy 150 éve nyilvánították Szent Józsefet
a Katolikus Egyház védőszentjévé



Ebben a 2020-as évben Szent József ünnepét a világjárvány kellős közepén tartottuk meg, amikor kénytelenek voltunk bezárkózni otthonainkba. De épp ez idő alatt még erősebben átéreztek, mennyire szükséges, hogy ehhez az igaz emberhez forduljunk. Hiszen ő jól ismerte a fáradságot, a száműzetést, a holnapért való aggodalmat, mégsem csüggedt el, hanem továbbra is hitt és remélt Istenben, aki egyedülálló küldetést bízott rá, azt, hogy őrizze Jézust és Máriát, a názareti családot, annak az új családnak az első hajtását, melyet Isten adott a világnak. Ferenc pápa a Szent Márta házban tartott homíliájában emlékeztetett bennünket Szent József tulajdonságaira: ő a kézzelfogható dolgok embere, kiváló precizitással képes végezni a szakmáját, ugyanakkor olyan ember, aki belép Isten misztériumába, amely felülmúlja minden tudását, s aki előtt imádásban leborul¹.

Javunkra válik, ha visszagondolunk Szent Józsefre, ha elmélkedünk róla, akit hagyományunk a kármelita élet pártfogójának és modelljének ismer el. S mi, a Sarus és a Sarutlan Kármelita Rend [O.Carm. és O.C.D.] ezt együtt, kármelita családként szeretnénk tenni, mert a Szent József-tiszteletben, a személyére való folyamatos hivatkozásban találjuk meg közös történelmi és spirituális örökségünk egyik legértékesebb elemét. Ebben az évben egy jelentős évforduló is felszólít erre: boldog IX. Piusz pápa 1870. december 8-án, 150 évvel ezelőtt nyilvánította Szent Józsefet a Katolikus Egyház védőszentjévé.

Szent József-tisztelet a Kármelben

A Szent József-tisztelet részét képezi keresztény neveltetésünknek, hagyományunknak és kultúránknak. Annyira megszoktuk, hogy Jézus és Mária mellé odahelyezzük Szent Józsefet, aki oly bensőséges közelségben élt a Megtestesülés misztériumával, hogy azt gondoljuk, az Egyház mindig is megadta ennek a szentnek azt a méltóságot és nagybecsülést, melyet mi szoktunk tulajdonítani neki. Valójában nem így van. Az első évezredben nagyon ritkán találjuk nyomát egy Szent Józsefről szóló teológiai gondolkodásnak, s még kevésbé egy neki szentelt különleges tiszteletnek. Csak a kolduló rendek felvirágzásával fog kifejlődni a Szent József-tisztelet. Jean Gerson francia teológuson kívül ehhez döntően a ferencesek és a kármeliták járultak hozzá.

A kármeliták számára a Szent József alakja iránti érdeklődés természetes fejleménye volt alapvető máriás lelkületüknek. Mária összes családtagja (a szülei, Szent Anna és Szent Joachim mint a Kármel másodlagos védelmezői, sőt feltételezett lánytestvérei, Mária Jakab és Mária Salome) különleges tiszteletben részesült a Kármelben. Tehát nem hiányozhatott Mária jegyese sem. Megerősítendő a különleges köteléket a Szent Családdal, jámbor középkori legendák (talán Pszeudó-Máté apokrif evangéliumából merítve) arra utalnak, hogy a názareti Szent Család ellátogatott a Kármel hegyére és beszélgetett Illés próféta utódaival, a prófétafiakkal. Mások azt feltételezik, hogy visszafelé úton Egyiptomból a Szent Család megállt a Kármel hegyén². Ez a kötelék olyan erősen megjelent az Egyházban, hogy a régi szerzők, például Giovanni Tritemio bencés apát elmélete szerint a Szent József-tiszteletet a Kármel remetái vezették be a Latin Egyházban, amikor átköltöztek Európába³. Ezt az immár vitatott elképzelést fejezi ki XIV. Benedek pápa is, amikor a Kármelre vezeti vissza a Szent József tiszteletére végzett liturgikus istentisztelet gyakorlatát⁴. Ami biztos, hogy a Szent József iránti áhítatot a Kármelben kezdetektől fogva liturgikus ünneplés közepette tartották meg. Ezt követően, napjainkig, eucharisztikus megközelítés fog kialakulni a Szent József-tiszteletben, úgy tekintve rá, mint aki kezében tartja az üdvösség kenyerét, a mi eledelünket.

¹ Ferenc pápa homíliája a Szent Márta házban 2020. március 19-én.

² Ezek a jámbor legendák olyan jelentős műalkotásokat ihlettek, mint pl. a XV. század végén keletkezett táblaképek, melyek ma a frankfurti Dommuseumban láthatók.

³ Leone di San Gioacchino: *Il culto di San Giuseppe e l'Ordine del Carmelo*, Barcelona 1905, 48. A Szent József-tisztelet történetéről lsd.: E. Boaga, O.Carm.: *Giuseppe, santo e sposo della B.V.M.*, in: *Dizionario Carmelitano*, ed. E. Boaga-L. Borriello, Città Nuova Roma, 2008. 443-446.

⁴ De servorum Dei beatificatione et beatorum canonizatione, I/iv, 11; I/xx, 17.

Valójában lehetetlen megmondani, pontosan mikor kezdték el megtartani Szent József ünnepét a kármelita templomokban. Valószínűleg már a XIV. század folyamán az ünnep helyileg ismert volt, de a Szent József iránti áhítat a XV. században terjedt el szélesebb körben. A XV. század második felének kármelita breviáriumaiban és misekönyveiben rendszeresen megjelenik Szent József miséje, ill. saját zsoltosmája, és 1476-ban a flamand kármelita Arnold Bostio azt tanúsítja, hogy a kármeliták ünnepélyes istentisztelettel tartják meg az ünnepét⁵. A történészek és a liturgikusok úgy tartják, hogy Szent József saját liturgiájával, melyet a Kármelita Rendben végeztek, a Latin Egyház először állított emlékművet Szent József tiszteletére.

Az ősi liturgia szerint Szent József az első a kortársai között Názáretben, akit az Isteni Bölcsesség a Szentséges Szűz házastársának választott, hogy Isten Fia rendes családban és rejtekben léphessen a világba. Kármelita prédikátorok megerősítik: ahogy Szűz Mária a Szentlélek erejéből méhében foganta a megtestesült Igét, úgy Szent József, álmában, a Szentlélek erejéből foganta lelkében Krisztust, s ezáltal Jézus apjává vált ezen a földön⁶. A liturgia bemutatta József házasságkötését a Szűzanyával, és úgy szemlélte őt, mint aki Mária szüzességének és a megtestesült Isten Fia életének őrzője. Az ősi liturgia a Kármel szemlélődő karizmájára jellemző érzékenységgel mutatja be a Szűzanya és Szent József tisztaságát, mint az Istennek való készséges engedelmességet, amely lehetővé teszi a megtestesülés misztériumának befogadását. Ettől a liturgikus szellemiségtől áthatva, Pazzi Szent Mária Magdolna a tisztaság erénye következményének tartja Szent József védelmező szerepét: „A paradicsomban Szent József tisztasága megegyezik Máriáéval, azért abban a túláradó ragyogásban, amit egymásnak adnak, József tisztasága úgyszólván még sokkal ragyogóbbá és dicsőségesebbé teszi a Szűzanyáét. Szent József Jézus és Mária között áll, mint ragyogó csillag, és különös gondot fordít arra, hogy a kolostorunk Szűz Mária oltalma alatt legyen.”⁷

Az ősi kármelita liturgia Szent Józsefet Mária tisztaságos jegyeseként mutatja be, aki igazi házasságban van egyesülve vele, ahol a tekintélye, mint férj, védelmező és apa, a totális szolgálatban nyilvánul meg. Továbbá a kármelita liturgia az Isten iránti engedelmisségében szemléli Szent Józsefet. Ő az igaz ember, Ura házának méltó ura, akire rábízták a felelősséget, hogy isteni nevet adjon a gyermek Jézusnak az angyal kinyilatkoztatása szerint. Ennek során József az, aki először hirdeti, hogy a názáreti gyermekben Isten üdvözít minket. Az ősi liturgiában Szent József alakja mögött mintegy felsejlenek a Kármel lelkiségének főbb elemei: 1) a puritas cordis, amely lehetővé teszi Isten látását, 2) az egyesülés Máriával és 3) a misztikus élet élvezete, ahogy a megtestesült Ige megfogant és megszületik a tiszta lélekben. Ezért úgy ünneplik Szent Józsefet, mint aki tükrözi a kármelita misztikus életnek Istenben.

Szent Teréz és Szent József

Jézusról nevezett Szent Teréz, mint az intenzív Szent József-tisztelet örököse a Kármelben, nagy haszonnal fogja tovább gyarapítani ezt a hagyományt az egész Kármel és az Egyház javára. Tagadhatatlan, hogy Jézusról nevezett Teréz bárki másnál többet tett azért, hogy a Szent József-tiszteletből a Kármel lelkiségének egyik jellemző eleme legyen. A Szent Józseffal való találkozására élete egyik legnehezebb időszakában került sor. Teréz úgy 25 éves, sokat szenvedett egy hosszú, fájdalmas betegségben, amelynél az orvosok által kipróbált gógymódok nemcsak hatástalannak, de károsnak is bizonyultak. A betegség következtében

⁵ Vö. B. M. Xiberta, O.Carm.: Flores josefinas en la liturgia carmelitana antigua, in: „Estudios Josefinos” 18, 1963-1964, 301-319.

⁶ Christoval de Avendaño: *Tomo primero sobre los evangelios de la quaresma, predicados en la corte de Madrid...*, Sebastian y Iayme Matevad, Barcelona 1630, 158-159.

⁷ Santa Maria Maddalena de' Pazzi: „Vigesimo secondo colloquio”, in: *I Colloqui. Tutte le opere... dai manoscritti originali* a cura di C. Catena, Nardoni, Firenze 1961, 237-238.

lebénult, testileg-lelkileg tönkrement. Úgy érzi, nincs hatásos segítség az oldalán. Ebben a pillanatban, belső sugallattól indítatva odafordul Szent Józsefhez, akit „atyjának és urának” nevez (Vita 6,6; 33,12). S valóban, ő ilyennek fog mutatkozni Teréz egész hátralevő életében.

Nem lesz olyan veszedelem, amelyből ki ne szabadítaná, miközben őrzője és védelmezője lesz Teréz személyének és művének. A Szent József iránti áhítat magántapasztalatból a terézi reform megkülönböztető jegyév válik, amelynek középpontjában a Jézus Krisztussal való barátság áll. Ahogy József örködött Mária és Jézus közötti kapcsolat felett, megvédve Máriát a külső veszélyektől és őrizve a hajlékát, ugyanúgy örködik a Kármel házai felett, melyek a názáreti család példájára olyan hely akarnak lenni, ahol összegyűlik Jézus népe, és csak vele és érte él. Ezért Szent József nem csak pártfogója, hanem a mestere is azoknak, akik a belső imát gyakorolják (Vita 6,8), mert senki sem tudja nála jobban, hogyan lehet bensőséges kapcsolatban élni Jézussal és Máriával, miután annyi évet töltött velük és eltartotta a názáreti családot. Ezért nem meglepő, hogy a tizenöt kolostor közül, melyet közvetlenül Teréz alapított, tíznek Szent József a neve.

A szent annyira jelen van Teréz alapító tevékenységében (aki utazásai során mindig magával visz egy Szent József szobrot), hogy elnyeri a terézi Kármel „alapítója”⁸ címet. Nyilvánvalóan ez a kifejezés abban az értelemben értendő, hogy Szent József segítette Terézt a reformált Kármel megalapításában. Bizonyos azonban, hogy Illés hagyományos alakja mellé most odakerül József, s ez némi bizonytalanságot teremtett arra vonatkozóan, hogy a kettő közül melyiket kell tekinteni a fő patrónusnak és alapítónak Szűz Mária után⁹.

Sokatmondó, hogy Teréz Gracián atyának írott egyik levelében (annak kapcsán, hogy milyen nevet adjanak a sarutlan kármeliták a Salamancában alapítandó kollégiumnak) így fogalmaz: „Kitűnő gondolat, hogy ezt a kollégiumot Szent Józsefről nevezik el” (levél 1578. május 22-én), a kollégium mégis Szent Illésről lesz elnevezve. A következő évben, 1579-ben, Keresztes Szent János Szent Józsefről nevezi el a baezai alapítást. A baezai kollégium volt tehát az első férfi kármelita alapítás, amely Szent Józsefnek lett szentelve. Ám a titulus csak két évig tartott. 1581. márciusától a kollégium a neves egyházdoktor, Szent Bazil neve alatt jelenik meg. Nyilvánvalóan még sok bizonytalanság uralkodott a tekintetben, milyen szerepet tulajdonítsanak a Rendben a názáreti ácsnak. Egy negyed évszázaddal később ez a bizonytalanság véglegesen megoldódni látszik: Jézus Máriáról nevezett János atya újoncoknak szóló könyvében (1605) Szent József tiszteletét csak Szűz Mária tisztelete előzi meg, és ez után következik Illés és Elizeus próféta, „Rendünk alapítói” iránti áhítat (Útmutató újoncoknak, III, cap. 4, 29-30).

Szent József pártfogása

Teréz egyik jellemző gondolata, hogy míg Isten más szenteket arra rendel, hogy ebben vagy abban a szükségben segítsenek, addig Szent Józsefnek egyfajta egyetemes rendeltetése van, hogy mindenféle testi-lelki bajunkban segítségünkre siessen (Vita 6, 6). Ez a meggyőződés adja az alapját a Szent József ünnepnek, amely a kármelitáknál tipikusan a szent pártfogásának ünnepe. Már 1628-ban a sarutlan kármeliták spanyol kongregációjának köztes általános káptalana Szent Józsefet a Rend „fő patrónusának” nyilvánította. Szent József mint pártfogó ünnepének megtartását Juan de la Concepción (1625-1700) sarutlan kármelita kezdeményezte, aki előtte a Katalán Rendtartomány provinciálisa, vagyis a spanyol kongregáció általános prépostja volt. Az 1679-es Általános Káptalantól megkapta a

⁸ P. Gracián *Josefina* (1597) c. művének híres szakaszában egyenesen azt állítja, hogy „[azok, akik a sarutlan kármeliták szabályát vallják] a dicsőséges Szent Józsefet e reform alapítójaként ismerik el, mivel Teréz anyánk az iránta való áhítatból vitte végbe a reformot; ugyanúgy, ahogy a Kármelita Rend a Boldogságos Szűzanyát ismeri el alapítójaként, s Illés próféta az iránta való áhítatból indította el a próféták szerzetesi életét a Kármel-hegyen” (V. cap. 4; ed. Silerio, 476).

⁹ Vö.: Fortunato de Jesús Sacramentado, O.C.D.: *San José en el Carmen Descalzes español en su primer siglo*, „Estudios Josefinos” 18, 1963-1964, 367.

jóváhagyást Szent József mint pártfogó ünnepére vonatkozóan, amelynek liturgikus szövegeit egy másik sarutlan kármelita, P. Juan de San José (1642-1708) írta. G. Casanati bíboros alapos átdolgozása után a Rítusok Kongregációja elfogadta a liturgikus szövegeket 1680. április 6-án. A szent pártfogásának ünnepét húsvét utáni harmadik vasárnapra tették, amely rendszerint az a nap volt, amelyen összehívták az általános, ill. tartományi káptalanokat. Hamarosan az ünnep átkerült a kármelitákhoz is. Az 1680-as Általános Káptalan egyhangúlag a Kármelita Rend fő patrónusának nyilvánította Szent Józsefet, és az ünnepet ezen a címen tartották meg: „*De Patrocinio S. Joseph Confessoris, Protectoris, et Patroni nostrae Religionis*”¹⁰. Már egy ideje használták Szent József jellemzésére a „védelmező és/vagy pártfogó” kifejezéseket. Ez az ünnep gyorsan elterjedt sok szerzetesrendben és kongregációban, míg végül Szent Józsefet a Katolikus Egyház védőszentjévé nyilvánították.

Szent József szerepének és liturgikus ünneplésének kinyilvánítása az egész Kármelre nézve nagy megpróbáltatások közepette zajlott, melyek belső kérdésekből, ill. történelmi, egyházi és politikai támadásokból fakadtak. Ezekben az időkben a Kármel nagy nehézségekkel küszködött a tekintetben, hogy megtalálja és megőrizze identitását és értékeit. Meg kell jegyezni, hogy a Kármelen belüli megújulási mozgalmakban nagyon el voltak terjedve a Szent Józsefről szóló ájtatosságok, mint sajátos kifejezésformái az affektív jámborságnak, amely felmelegíti a szívet és lánggra gyújtja a vallásos életet. A kármelita szerzők és hitszónokok közül sokan fáradhatatlanul dolgoztak azon, hogy elterjessék a Szent József iránti jámborságot és előmozdítsák a pártfogását. Említést érdemel P. Raffaele Bavaro, aki 1723-ban megjelentetett egy könyvet *Szent József története* címmel. P. Rafael arra buzdítja a Józsefet és Máriát szeretőket, hogy szeressék azt, akit mindkettő szeret¹¹. P. Giuseppe Maria Sardi mester Szent József pártfogásának nagy terjesztője nem csak a Renden belül, hanem a keresztény szülők és mások számára is, akik a szentség mintáját találják benne¹². Nem hiába szólítják Szent Józsefet a Kármelben „educator optime”-nak, és mint oltalmazó pártfogót ajánlják azoknak, akik úgy érzik, hogy elfáradtak, megálltak vagy egyenesen utat tévesztettek a Krisztus követésben.

1847. szeptember 10-én, a Rítusok Kongregációjának *Inclitus Patriarcha Joseph* kezdetű dekrétumával IX. Piusz pápa, súlyos megpróbáltatások idején, kiterjesztette az egész Egyházra Szent József pártfogásának ünnepét, amelyet Húsvét harmadik vasárnapján kellett megtartani. Ami a szentmise liturgikus szövegeit illeti, némi kiigazítással a kármeliták által használt szövegeket alkalmazták. IX. Piusznak ez volt a Szent József tisztelet javára tett első megnyilvánulása azóta, hogy alig egy évvel korábban elkezdődött a pápasága, melyet Jézus nevelőapja iránti mély buzgóság jellemezett. Az I. Vatikáni Zsinat összehívásának alkalmából számos kérés érkezett a pápához, hogy még tovább növekedjen a Szent József-tisztelet, különösen azáltal, hogy a Katolikus Egyház védőszentjévé nyilvánítják. Azonban 1870. szeptemberében a Zsinat hirtelen félbeszakadt, így nem maradt idő a kérés teljesítésére. Ezért ugyanezen év december 8-án maga IX. Piusz *Quemadmodum Deus* kezdetű dekrétumával elrendelte az ünnepélyes kihirdetést.

1913-ban Szent József pártfogásának ünnepét áthelyezték a Húsvét utáni harmadik hét szerdájára, amit 1956-ban felváltott a munkás Szent József ünnepe május elsején. Azonban a sarutlan kármelitáknak engedélyezték, hogy a Rend liturgikus naptárának 1957-ben történt elfogadásával továbbra is megtartsák Szent József pártfogásának ünnepét, aki „Rendünk védelmezője és patrónusa”.

¹⁰ Lsd. pl.: *Missale Fratrum Ordinis Beatissimae Virginis Mariae de Monte Carmelo*, Roma 1759, 350.

¹¹ Raffaele Maria Bavaro: *Istoria di San Giuseppe*, Antonio Abri, Napoli, 1723, 612; *Vita di San Giuseppe o sia Ristretto della sua Istoria ed esercizi di Devozione per fruttuosamente venerare il medesimo santo...*, Antonio Abri, Napoli 1724.

¹² Giuseppe Maria Sardi (Veneto): *Discorso sopra il patriocinio di san Giuseppe, Sposo di Maria*, in *Sermoni*, Lorenzo Rivan Monti, Venezia 1742, 213-221.

Szent József az egész Kármel pártfogója

A II. Vatikáni Zsinatot követő liturgikus reform többek között a liturgikus naptár jelentős egyszerűsítését vonta maga után. Az 1969. február 14-én jóváhagyott naptárban a „Katolikus Egyház védelmezője” cím eltűnt Szent József március 19-i főünnepéből. Természetesen nem szüntették meg, de helyénvalónak ítélték, hogy csak a „Szűz Mária jegyese” bibliai címet tartsák meg, meghagyva a szabadságot az egyes püspöki konferenciáknak és szerzetesi családoknak, hogy más jelzőket tegyenek hozzá. Az Istentiszteleti Kongregációnak az egyedi naptárakra vonatkozó utasítása alapján (1969. június 29) Szent József patrónusi ünnepét a sarutlan Kármel naptárából is törölték. Az Általános Definitórium O.C.D. ekkor úgy döntött, hogy a „Rendünk védelmezője” címet átruházza a március 19-i ünnepre. Hasonlóképpen úgy döntöttek, hogy munkás Szent József emléknapiját az egész Rendben megtartják¹³. Ugy tűnik azonban, hogy ezeket a döntéseket gyorsan elfelejtették. Míg a régi rítusú kármelták liturgikus szövegeiben megmaradt a „Rendünk védelmezője” cím, addig hamar eltűnt a sarutlan kármeliták liturgikus szövegeiből, mivel a Rend saját naptárában nem szerepel sem az ünnepe, sem az emléknapija Szent Józsefnek. Ám mindkét Rend Zsinat utáni Konstitúciója továbbra is hivatkozik Szent Józsefre, mint „védelmezőjére” (Const. O.carm., 91; Const. O.C.D., 52). Ebben az egész kármelita család egységének fontos elemét kell felismerni, amit talán nem gondoltunk át és nem értékeltünk kellőképpen.

A mai világ

Olyan időszakot élünk, amikor az Egyház nem annyira azon gondolkodik, hogy megvédje magát egy külső ellenségtől, hanem inkább igyekszik felismerni azt a feladatát, hogy hitelesen tanúskodjon az Evangélium igazságáról. Így egy olyan világban, amelyben szükség van a konkrétságra és a misztérium iránti érzékre¹⁴, egy olyan világban, amelyben hajlamosak vagyunk elkerülni a kapcsolati kötelekeket, a stabil elkötelezettségeket és bezárkózunk egy meddő narcizmusba, József megmutatja nekünk az önmegtagadás, a napi felelősségvállalás, a csendes munkálkodás útját, hogy a család éljen és növekedjen. Egy családapa megpróbálja orvosolni saját házának sebeit. A mi pártfogónk odaállít minket azon szükséglet elé, hogy orvosoljuk az emberiség sebeit és a saját Egyházunkon belül lévő sebeket. Nincs Egyház, nincs Kármel olyan emberek nélkül, akik önmagukról elfeledkezve, éjjel-nappal azon dolgoznak, hogy biztonságos alapot teremtsenek másoknak, amelyre támaszkodni lehet. Ismeretlenségben munkálkodnak, szívükbe rejtik saját aggodalmaikat és fáradtságukat, gyakran anélkül végzik a dolgukat, hogy meglátnák a gyümölcsét vagy megpillantanák a célját, s csak abban bíznak, akitől az atyaságuk származik és nevet nyer (vö. Ef 3,15). Az ilyen emberek mindig megtalálhatják Szent Józsefben pártfogójukat és példaképüket, „atyjukat és urukat”.

Az Ige álmában érkezett Józsefhez, amit az imájaként, belső valóságaként értelmezhetünk. Azt lehetne mondani, hogy minden Kármel otthont ad az álmoknak: az ima olyan, mint egy álom, amely titkos üzenetet hordoz magában. A kármelita közösség olyan emberek csoportja, akik arról álmodnak, hogy házukból egy új Jeruzsálemet csinálnak; olyan emberek, akik sajátjuknak érzik a próféta jobb világgal kapcsolatos álmát; akik hagyják, hogy napról-napra megragadja őket az üdvösség álma. Minden nap hallgatva az üdvösség Szavát, Krisztushoz alakulunk. Engedelmisségében és szolgálatkészségében követjük azt, aki nem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem azért, hogy szolgáljon, s aki egy kisgyermeket

¹³ Vö.: „Normae de calendario liturgico O.C.D. pro anno 1970” (amit az Általános Definitórium 128-as szekciójában fogadtak el 1969. július 18-án), in *Ordo Divini Officii recitandi missaeque celebrandae iuxta calendarium romanum ac proprium Carmelitarum Discalceatorum [...] pro anno Domini 1970*, [Casa generalizia O.C.D.] 1969, 29-32.

¹⁴ Ferenc pápa homíliája a Szent Márta házban 2020. március 19-én.

állított elénk példaképpül, hogy milyennek kell lennünk, ha be akarunk menni az Isten országába. A kármeliták, akárcsak Szent József, ismerik az álmot, és fenntartják a remény világosságát, amely a megígért új világért ragyog azoknak, akik figyelmesek az Isten Szavára, mert Isten újjá fog alkotni mindent. Szent József nem csak azért őrzi a Kármelt, mert megvédi „az ellenséges csapdától és minden veszedelemtől”¹⁵, hanem azért is, mert szilárdan tartja egyszerű és mély identitásában. Azzal, hogy igaz ember, megmutatja nekünk az utat, melyet meg kell tennünk, és a célt, mely felé törekednünk kell. Ebben az értelemben nem fér hozzá kétség, hogy a Szent József-tisztelet nem csak egy jámbor ájtatossági gyakorlat, hanem életprogram, amely szerves része a Kármel karizmatikus örökségének. Máriával együtt József jelenti az evangéliumi ikont, amelyben mi, kármeliták olvashatjuk és megérthetjük, mit is jelent valójában „Jézus Krisztus követésében élni”. Ezért, jó okkal, továbbra is hozzá fordulunk, aki atyánk és pártfogónk, de hűséges barátunk és tapasztalt útitársunk is az úton, ahogy Jézus nyomában járunk.

Miközben a világ próbál küzdeni a Covid-19 ellen, imádkozunk az orvosokért, a nővérekért, a tudósokért és a kutatókért, azokért, akik a vírus áldozatává váltak, s akik ma szeretteik elvesztését siratják. A mi pártfogónk, Szent József védelemezzen minket, és Isten gyengéd szeretetével védelmezze az egész világot.

Testvéri szeretettel a Kármelben

P. Míceál O’Neill O.Carm.
Generális Prior

P. Saverio Cannistrà O.C.D.
Generális

¹⁵ XIII. Leó imádsága Szent Józsefhez a *Quoniam pluries* enciklika végén.